

Lunta ja luomistyötä

Ensin lämpimät onnittelut Seijalle ja Sepolle kylätoimintakeskus Kukkon saatuane Vuoden Äänitorven arvonimen! On mukava piipahtaa kotoisella lounaalla tai kahvikupposella ja samalla lämmitellä käsiä pöytäuunin kupeessa. Niin ja hymyilyttää itseään Turusen Rennen hyväntahtoisilla Pielisen immeisen kuvilla, joista ei huumoria puutu.

Perinteen säilyttäminen on jakamista

Menneisyys on monimutkainen juttu. Venäläisillä on sanonta, että tulevaisuutta on helppo ennustaa, mutta menneisyyden ennustaminen on jo vaikeampaa.

Perinteeseen ja sen säilyttämiseen vedotaan erilaisissa maaseudun kehittämishankkeissa ja matkailualalla perinteeseen pohjaava kulttuurimatkailu on yksi koko elinkeinon peruspilareista. Mitä ja miten kerromme itsestämme silloin kun viittaamme perinteeseen?

Folklorismi poimii menneisyydestä sellaisia elementtejä, jotka soveltuvat ihannoitaviksi ja unohtaa kansanomaisuuden miinuspuolet eli naiviuden, pitkävetisyyden ja vivahteettomuuden, väittää joensuulaisprofessori Seppo Knuuttila.

Hän on myös sitä mieltä, että menneen staattiseksi tulkitseminen saattaa ehkäistä perinteen luonnollisen elämän ja liikkeen. Toisaalta matkailuteollisuus pitää yllä sellaisia folkloren muotoja, jotka muuten olisivat saattaneet kadota jäljettömiin. Perinteen ja kulttuuriperinnön kaupallistaminen on osaltaan auttanut omia juuriamme pysymään hengissä. Voinen vetää tästä johtopäätöksen, että perinteen säilyttämisessä on

kyse vuorovaikutuksesta; ei mistään yksipuolisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta, vaan jakamisesta omien ja vieraiden kesken.

Vuonislahti tulijoiden silmin

Ihmisten kohtaamiseen tarvitaan konkreettisia paikkoja, vaikka kylälähän meillä avoimen taivaankin alla osataan olla ja turinoida. Viime vuonna Rekinieemeen aloitettiin rakentamaan Hupelia, Vuonislahden taiteilijataloa.

Hupeli nousee niin ammattilaisten kuin talkoolaistenkin yhteistyönä taiteilijoiden ja tutkijoiden työskentely- ja kohtaamispaikaksi. Hupelin sijainti paitsi kansallismaisemassa, myös monen sielunmaisemassa, virittää kasapäin odotuksia. Voimme vain arvailla niitä motiiveja, joiden takia taiteilijat hakeutuvat Pielisen rantakylään.

Millaisena Vuonislahden kylälle tulevat taiteilijat näkevät ympäristönsä: onko se sopivan inspiroiva ja työrauhan takaava? Me paikalliset ihmiset toivomme tietenkin hartaasti, että taiteilijat kokisivat täällä jotakin sellaista, mikä heidän omassa elinympäristössään ei ole mahdollista. Maisemat puhuvat puolestaan - Pielinen on ja pysyy - mutta matkustamiseen ja vierailuihin liittyy aina myös sosiaalinen puoli. Ihmisillä on risteyspaikkoja niin yksityisessä kuin julkisessa elämässä. Kun kohtaamispaikat saavat omia merkityksiään, muodostuu se vaikeasti määriteltävissä oleva paikan henki. Joskus uusien ihmisen kohtaaminen ja kanssakäyminen tapahtuu helposti, toisinaan pitää lämmitellä vähän kauemmin.

Luonnossa biodiversiteetti eli monimuotoisuus on elämän ehto, tarvitaan vaihtelua ja muuntautumista uusiin olosuhteisiin. Sama ilmiö lienee eduksi ihmisyhteisöissäkin. Lupaamme ottaa lämmöllä vastaan erilaisten ajatusten tulkitsijat, kuvaajat ja tutkijat. Jospa siitä omankin maailman horisontti siirtyisi vähän kauemmaksi tai saisi ainakin lisää värisävyjä.

Vuonislaiffii heinäkuussa

Nyt talvella kun huristellaan jäätietä pitkin Kolille ja ihmetellään Herranniemen jääsaunaa, on hyvä suunnitella ensi kesän tapahtumia. Yhteistyö Lieksan teatterin kanssa jatkuu perin paikallisen aiheen parissa kun Simpauttaja palaa kotikylälleen, tällä kertaa näyttämöllä. Tai kukapa sen tietää missä ne meidän päiviemme simpauttajat tai simpauttajattaret lymyilevät ja pistävät ihmisten elämää uusiksi!

Heinäkuun kaksi viimeistä viikkoa ovat taatusti vilkasta aikaa, kun teatterin lisäksi myös Karelia-Soutu rantautuu Vuonislahteen ihan yökuntiin. Siinä sitä on kerrakseen "Vuonislaiffii", joka on face-bookissa Damiran keksimä Vuonislahden tunnuslause, tarkemmin sanottuna *VuonisLife*.

Kazakstanilainen Damira opiskelee Itä-Suomen yliopistossa Joensuussa ja suunnittelee innolla kylän uusia nettisivuja. Italialaisprofessori Silvian haaveena on saada aikaiseksi englanninkielinen kirja kylästä. Osaavia ja toimeliaita naisia, joiden apu ja tuki lämmittävät kovasti - kansainvälisyyttä semmoisella kylälle soveltuvalla tavalla.

Me päivästä päivään puurtajat

Kylämme miehiä vieraili Irlannissa syyskuussa ja mitäs sitten tapahtuikaan? Ei olisi pitänyt päästää ukkoja vihreälle saarelle, sillä pian sen jälkeen Irlannin talous pääsi otsikoihin. Mitä lie Miehemme siellä puuhanneet! Matkailun saralla Irlantia on vuosikaudet pidetty esimerkkinä maasta, joka nosti taloutensa syöksynousuun melkein tyhjästä EU:n ja ulkomaisten investojien tuella.

Ulkomaalaisia työntekijöitä virtasi maahan, kun omat eivät kerinneet tekemään kaikkea tähdellistä. Nyt on kelkka kääntynyt ja hyvät neuvot kalliita - ihmeen aika näyttää olevan ohi.

Me emme ole nähneet täällä Pohjois-Karjalan maaseudulla talouden äkkinousta, palvelujen vähenemistä kylläkin. Meidän ihmeemme on se, kun jaksamme puurtaa päivästä toiseen, sekä yksin että yhdessä.

Vuonislahdessa on vannottu yhteistyön ja hyvien kumppaneiden nimien siitä alkaen kun kylätoimintaa viriteltiin. Vuonislahti on mukana valtakunnallisessa kylämatkailuverkostossa, jossa se yhtenä aktiivisena toimijana pyrkii kehittämään kylämatkailun sisältöä ja nostamaan sen statusta.

Vuonislahti on selkeästi muotoutunut kulttuurikyläksi, jolla on niin historiallista taustaa kuin nykypäivän tekojakin tämän luonnehdinnan tueksi. Tulemme maakunnasta - olemme Pielisen tyttäriä ja poikia!

Sirpa Sulopuisto
Kirjoittaja on mm.
Vuonislahden Taiteilijataloyhdistyksen hallituksen jäsen

Seija Kärki ja Seppo Kuivalainen ansaitsivat Äänitorven arvon.

Soropin yrittäjäpariskunta Vuonislahden Äänitorveksi 2010

Vuonislahden kyläseura on vuodesta 1997 alkaen valinnut näkyvää ja esimerkillistä työtä kylän hyväksi tehneitä henkilöitä Äänitorviksi.

Vuonislahden kylän Äänitorveksi 2010 valittiin Lounaskahvila Soroppi, jonka toiminta keskittyy Kylätoimintakeskus Kukkon. Vuoden yrityksen takaa löytyvät Seija Kärki ja Seppo Kuivalainen.

Valinnan teki kylän toimija ja moniosaaja Birgit Kettunen kyläseuran pyynnöstä. Kettusen perusteet valinnalle:

- Soroppi on kylän lämmin ja sykkivä sydän, joka tarjoaa maukkaan ruoan, leivonnaisten ja kahvin lisäksi monia kyläläisille tärkeitä palveluita. Täällä voi hoidtaa niin posti- kuin kauppa-asiat, kyläläisten omat tuotteet vaihtavat omistajaa ja kirpputorilla voi tehdä löytöjä. Myös kotiin on mahdollista saada apua muun muassa Sepon talonmiespalveluiden kautta.

- Soroppi ei ole ainoastaan kyläläisten yhteinen olohuone, vaan myös kylän kesäasukkaat

ja vieraat ovat löytäneet tiensä Seijan höyryvien patojen ääreen. Piirakkapakettien myötä lämpimät terveiset Vuonislahdesta ovat

matkustaneet Suomen joka kolkkaan. Ja senhän jo vanha kansakin tiesi: tie ihmisten sydämiin kulkee vatsan kautta.

Vuonislahden kyläseura ry

Y 1560043-9
81590 Vuonislahti
vuonis@vuonis.net
http://www.vuonislahti.fi
Puheenjohtaja Anu Penttinen p. 050 3616 356
Sihteeri Maija Jaatinen p. 041 576 3849
Toimisto p. 0400 170 255

Vuonis-kylämatkailuverkosto / Osuuskunta Vuonis
Puheenjohtaja Tapio Nevalainen p. 0400 482 949
Tsto p. 0400 170255 tai vuonis@vuonis.net

SF Caravan Pielisen Karjala REKINIEMI
Puheenjohtaja Aulis Nevalainen p 0400 278 035

Vuonislahden Taiteilijatalo ry
Puheenjohtaja Markku Tanner p. 0400 307 189
Yhteydet p. 0400 170 255 tai taiteilijatalo@vuonis.net